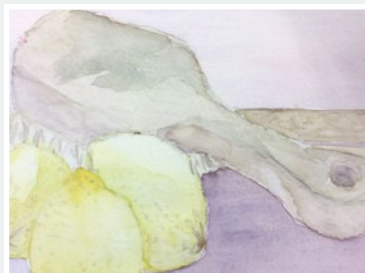

PAKILAN SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYKSEN
JULKAISU

Papu

2/2019

Papu – Pakilan Siirtolapuutarhayhdistyksen julkaisu 2/2019

Papun kannessa kollaasi vesivärimaalauskurssin tuotoksista. Kurssin vetäjänä toimi oma puutarhurimme **Leena Rantanen**.

Pakilan hallitus 2019

NIMI	PUHELIN	SÄHKÖPOSTI	MÖKKIOSOITE
Kalevi Lehikoinen <i>puheenjohtaja</i>	050 436 8233	lkalevi@outlook.com	Kuusipolku 61
Annu Brotherus <i>varapuheenjohtaja, tiedotustoimikunnan vetäjä</i>	050 307 8308	annu.brotherus@helsinki.fi	Jalavapolku 213
Malla Haapanen <i>jäsen</i>	0400 491 004	malla@papustories.com	Mäntypolku 186
Jan Kaila <i>jäsen</i>	040 509 4386	jan.kaila@uniarts.fi	Kuusipolku 167
Niklas Koppatz <i>jäsen, sähkötoimikunnan vetäjä</i>	050 360 1698	niklas.koppatz@gmail.com	Pajupolku 127
Nipa Nieminen <i>jäsen, saunatoimikunnan vetäjä</i>	044 029 0454	nipa.nieminen@edu.hel.fi	Vaahterapolku 18
Anne Runsas <i>jäsen</i>	040 750 3066	rrunsas@welho.com	Jalavapolku 200
Juha Saukkonen <i>jäsen</i>	050 529 0299		Jasmiinipolku 320
Mikko Vuorinen <i>jäsen</i>	0400 478 186	sposti@mikkovuorinen.net	Jalavapolku 211
Iina Alanko <i>sihteeri</i>	050 528 2621	iina.alanko@otava.fi	Jasmiinipolku 308
Arja-Leena Timonen <i>taloudenhoitaja</i>	050 360 1698	pajuvilla@gmail.com	Pajupolku 114

Papun toimitus

Päätoimittaja: Kalevi Lehikoinen
Toimitussihteeri: Leila Timonen
Toimituskunta: Annu Brotherus, Mikko Vuorinen
Kuvat: Heli Ahola, Annu Brotherus, Jan Kaila
Taitto: Ella Vedenoja
Painopaikka: Next Print Oy
Painos: 350 kpl

PUHEENJOHTAJALTA

Hyvät puutarhurit

Paineita, paineita, monet on sanoneet, että odottavat tätä kirjoitusta. Valkoinen paperi edessä aamulla, päivällä ja vielä illalla. Mitä hän tästä syntyy. Kiertelen konetta, keksin muuta tekemistä. Ei minkäänlaista ideaa.

Kesä on ollut tällainen – suomalainen. Sataa ja paistaa. On toki saatu nauttia hellepäivistäkin, jopa juhannuksena, mikä on harvinaista. Kasvit on ainakin saaneet vetä ja lämpöä, kun rehottavat suurina, paitsi vadelma, joka jäi lyhytkasviseksi.

Kävin kesäkahvilassa, otin muna-anjovisleivän ja kahvin. Tänä kesänä kahvilassa on käynyt porukkaa mukavasti. Leivissä ja makeassa syömisessä on ollut tarjontaa yllin kyllin. Ehkä pitäisi supistaa tarjontaa, en tiedä. Pääsisivätkö kahvilan pitäjät helpommalla, jos tuotevalikoimaa yksinkertaistaisi? Ehkä ei pidä sorkkia asiaa, mikä ei ole rikki.

Aletaan olla niillä main, että syyskoko-
usmateriaalia pitää haalia kasaa. Pitäisi saada toimikuntien toimintasuunnitelmat ja välitalousarvio. Nyt ei ole rahasta hirveää huolta, olen katsellut, että pitäisi riittää. Syksyn sähkölaskut ovat viimeiset, mitä saadaan sisään, seuraavana tulee ryhmämaksut huhtikuussa. Laskuja tulee kuitenkin ympäri vuoden.

Tulevana viikonloppuna on aluejärjestön kesäakisat Klaukkalan ryhmäpuu-

tarhassa. Niitä mennään katsomaan, kun ovat näin lähellä. Sitten tulee jo elokuuh-la. Niin se kesä meni. On ollut puhetta, että järjestäisimme yhdessä Klaukkalan ryhmäpuutarhan kanssa illallisen taivaan alla, Pakilan rantatiellä. Saa nähdä toteutuuko, riippuunhan myös kelistä.

Kuva Kalevin pihalta.

Vääjäämättömästi mennään kohti syksyä ja porttien sulkemista. Tehdään vähän hommia, pannaan paikka talviteloille, juhli-taan myös. Vietetään kuitenkin kesä loppuun ennen kuin lähdetään talvipesään.

Hyvää loppukesää!

Kalevi Lehikoinen
hallituksen puheenjohtaja

SISÄLLYSLUETTELO

Hallitus	2	Minustako mehiläistarhuri?	11
Puheenjohtajalta	3	Puutarhakatselmuksista	12
Kesäkahvila 10 vuotta	4	Ojasta puroksi -elokuvalta	13
Juhannus – kesäjuhlien kruunu	8	Varaudu talveen	14
Terveiset Lepaan puutarhakurssilta	10	Yhteystietoja talven varalle	15

Muna-anjovisvoikkareita ja korvapuusteja

10 vuotta kesäkahvilatoimintaa Pakilassa

Voi onnea, mitähän ottaisin? Suolaista ja makeaa on esillä pitkän pöydän täydeltä. Taitavien puutarhureiden itse leipomia ja valmistamia herkuja ja mitä parhaita kahvitteuseuraa on ollut tarjolla jo kymmenen kesän ajan, joka sunnuntai. Heinäkuussa juhlistimme kesäkahvilaa Juhlamatineassa.

TEKSTI: LEILA TIMONEN / KUVAT: HELI AHOLA, ANNU BROTHERUS, JAN KAILA

Muistatko vielä, kuinka hiljaista puutarhan pääraililla oli 11 vuotta sitten? Kuulumiset vaihdettiin saunan lauteilla tai roskiksilla, mieluisimmat naapurit kutsuttiin kylään. Kerhotalo seisoi suurimman osan ajasta tyhjiällä, sillä nurkan kioski oli lopettanut toimintansa eikä juhannus- ja elojuhlien lisäksi juuri muuta ollut tarjolla.

Puutarhakansa janosi mahdollisuuksia vapaamuotoiseen ajatusten ja kokemusten vaihtoon, lisää sosiaalista toimintaa ja yhteistä tekemistä. Syntyi ajatus sunnuntai-kahvilasta ja kerhotalotoiminnan elävöittämisestä. Kesä 2009 muutti pysyvästi puutarhakulttuuriamme ja avasi kerhiksen ovet koko yhteisölle.

Kerhotalotoimikunnan puuhakkaita olivat silloin **Jyrki Levä**, **Seija Salovaara**, **Outi Sirkeinen** ja **Heli Ahola**. Heidän lisäksi kymmenet puutarhurit antavat vuosittain aikaansa kesäkahvilan ja muun kerhotalotoiminnan pyörittämiseen. Lämmin kiitos kaikille tekijöille!

TEKIJÖIDENSÄ NÄKÖINEN HERKKUPÖYTÄ

Kesäkahvilasta tuli huippusuositettu kohtaamispaikka heti ensimmäisestä kesästä lähtien. Alusta alkaen asiakkaita on pistäytynyt ja pi-

tempäänkin viihtynyt yhteisessä olohuoneessa vähintään satakunta joka sunnuntai.

— Alkukesän kiireisimpinä sunnuntaina kävijämäärä voi olla lähempänä kahtakin sataa. Raaka-ainekaapit pitää täydentää joka viikko. Ostoslistalla on muniä, voita, jauhoja, maitoa ja muita perustarvikkeita. Ja aina anjovisfileitä, sillä muna-anjovisvoileivät kuuluvat jokaisen kahvilan valikoimaan, kertoo alusta saakka mukana ollut ja nykyisin keittiön hankinnoista vastaava **Taru Välimaa**.

Toinen varmasti tarjottimelta löytyvä herkku on aamulla leivotut korvapuustit, mutta muuten jokainen sunnuntai tarjoaa yllätyksellisen kattauksen sesongin herkuja ja tekijöidensä bravuureja. Usein lista pidetään visusti salaisuutena siihen asti, kun kahvilan ovet avataan kymmeneltä.

Juhlamatineassa telttakatoksen suojasta haastatteluun napattu **Marja-Liisa** pitää juuri kahviloiden omaleimaisuutta ja yllätyksellisyyttä arvossa. — Ikinä ei tiedä, mihin täällä törmää. Jokainen kerta on erilainen.

Marja-Liisa osallistuu itsekin kahvilatalkoisiin.

— Puutarha on yhteisö ja tämä on minun tapani osallistua talkoisiin. Toivon, että mukaan tulisi uusia ja nuorempia tekijöitä. Yhteisöllisyys toimii näin. Kahvila on tärkeä kohtaamispaikka puutarhureille, hän kiteyttää. ►

► **TERHI LAATIKAINEN** (oik.) on tuttu kesävieras puutarhallamme. Kahvilan ainutlaatuinen tunnelma ja aina yllätyksellinen herkkupöytä vetävät puoleensa.

► **HELI AHOLA** tiivistä Juhlamatinean alussa kahvilan tärkeimmän tehtävän: Yhteinen olohuone kaikenikäisille, nuorille ja vanhoille puutarhureille. Kahvilan myötä kerhotalo saatiin parempaan käyttöön ja ihmisille mahdollisuus tavata muita.

► **KAHVILANPITÄJILTÄ** ei totisesti puutu mielikuvitusta, kun omalle kahvilapäivälle keksitään nimeä. Kiitos kaikille kahvilavastaaville ja heidän apureilleen.

► **JUHLMATINEA** keräsi tuvan täyteen puutarhureita.

◀ **HALLITUS** kiitti Heli Aholaa kymmenen vuoden aktiivisesta panoksesta kesäkahvilassa ja kerhotalotoiminnan elävöittämisestä. Muistoksi Heli sai tietenkin emännän esiliinan.

◀ **JUHLAMATINEAN** livemusiikista vastasivat puutarhan oma **Cabin Blues** (kuva oikealla) sekä **Uncle Ruby**. Loppuillasta tanssittiin levymusiikin tahdissa.

KISAHENKEÄ KEITTIÖSSÄ

Ensimmäisinä vuosina kahvilan tarjonta oli nykyistä pienimuotoisempaa, sillä vanhassa keittiössä oli ahdasta ja astiatkin tiskattiin käsin. Keittiöremontti valmistui kesäksi 2013. Kahvilanpitäjien käyttöön saatiin ruhtinaallisesti pöytätilaa, uutuuttaan kiiltävää keittiötekniikkaa ja toimivat säilytystilat astioille, leipomistarvikkeille ja siivousvälineille.

Asiakkaille tämä merkitsi entistä runsaampaa tarjontaa. Listalle ilmestyivät niin aamupalat kuin lounaskeitotkin. Taru arvelee, että kahvilanpitäjien kesken vallitsee vähän kisa-henkeäkin ja herkuja notkuvaan pöytään kehitellään aina uutta esille pantavaa. Oman puutarhan antimia hyödynnetään kekseliäästi keittiössä.

Laskimme Tarun kanssa, kuinka paljon henkilötyötunteja yhden sunnuntaikahvilan järjestämiseen kuluu. Keittiössä on yleensä kahdeksasta kymmeneen henkilöä valmistellessa tarjoiluja ja pyörittämässä kahvilaa, joten jo sunnuntain osalta työtunteja kertyy hyvinkin viisikymmentä ja enemmänkin.

– Valmisteluihin kuluu lisää kymmeniä tunteja, kun vetäjä suunnittelee listan ja arvioi raaka-aineiden tarpeen, kokoaa porukan ja jakaa tehtävät. Käydään ostoksilla, leivotaan, järjes-

tellään pöydät ja lasten leikkipaikka, laitetaan astiat esille, koristellaan ja lopuksi siivotaan, Taru luettelee.

TERVEISIÄ KUUSIAIDAN TAKAA

Ruumiin ravinnon ohella kahvila tarjoaa myös henkistä hyvinvointia. Alueellamme vakituinen kesävieras kuusiaidan takaa, **Terhi Laatikainen**, käy fiilistelemässä kerhotalolla noin joka toinen sunnuntai (aina ei ehdi, hän sanoo). Ja silminnähden nauttii atmosfääristä ja kahvilakokemuksista.

– Täällä tapaa toki aina tuttuja, mutta nautin siitäkin, että saan vain olla ja seurata kahvilan tapahtumia, syödä leipiä ja juoda kahvia pienistä kupeista. Miehelläni **Arille** ensimmäinen täällä syöty muna-anjovisvoileipä toi mieleen lapsuuden Kumpulan siirtolapuutarhassa. Paikan historia kiinnostaa ja olisi hienoa, jos täällä

olisi pieni museo valokuvineen ja tarinoineen alueesta, Terhi pohtii.

Puutarha on osa Terhin kotiseutua vuoden ympäri. Kun koti on ihan naapurissa, työmatkat ja ulkoilureitit kulkevat alueen läpi ja ympäri. Puutarha tuo hiljaiselle asuinalueelle elämää ja tunnelmaa kesään. Silloin tällöin hän tuo kahvilaan myös naapureita ja ystäviä aistimaan leppoisaa sunnuntaita.

Terhi pukee sanoiksi kaikkien yhteisen toiveen: Sunnuntaikahvila on meille tärkeä ja toivomme sen toiminnan jatkuvan ansiokkaasti myös tulevana kesinä. ■

KERHOTALOON kannettiin upea vanha sohva, joka löysi paikkansa kirjastosta. Sohvan tarina juontaa Huittisten Mommolaan ja vuoteen 1883, jolloin lahjoittajan, **Matti Sorakiven**, isoisoisä **Pransu Sundell** ja vaimonsa **Fiina** saivat sen häälahjaksi. Fiinan veli oli sen omin käsin veistänyt nuorelle parille. Sukupolvia ja elämää nähnyt sohva palveli pari vuosikymmentä puutarhamökissä, mutta on nyt yhteisenä ilonamme. Kiitos lahjoituksesta.

Sohvan ja Sundellin suvun tarinan voi käydä lukemassa kirjastohuoneessa.

Juhannus – kesäjuhlien kruunu

TEKSTI: LEILA TIMONEN
KUVAT: HELI AHOLA

JUHANNUS on kesäjuhlien kruununjalokivi, Pakilassakin kesän odotetuin juhlapyhä. Puutarhalaiset vieraineen kerääntyvät säästä riippumatta kerhotalolle, Kielomäelle ja kentälle juhlistamaan keskikesän valoisaa yötä.

Myös kokkoa odotetaan, ja siitä käyvätkin nauttimassa myös lähialueen asukkaat. Tänä vuonna kokkolupaa jännättiin viimeiseen saakka, mutta pitkän kuivan kauden vuoksi kokko jäi polttamatta.

Juhlahumussa ei ehkä aina muista, kuinka monia valmisteluvaiheita ja kymmeniä työtunteja puutarhan juhannusjuhlat vaativat suunnittelusta siivoukseen saakka. Tänä vuonna juhla järjestelyistä vastasi kakkoslohkolaiset. Aktiiviseen porukkaan liittyi parikymmentä puuhanaista ja -miestä.

1. Arpajaisvoittojen ja ongintaosumien kerääminen ja järjestely on oma hommansa – arvanmyynnistä puhumattakaan.
2. Jos telttaa ei ole ennen juhannusta pystytetty, niin se tehdään viimeistään nyt.
3. Grilli puhtaaksi!
4. Koivut kuuluvat juhannukseen.
5. Kerhotalon loistava tekniikka viritetään valmiiksi puheita ja esityksiä varten.
6. Aina yhtä kekseliäitä ja kauniita koristeluita viimeistellään aattoamuna.

7. Keittiössä on vilskettä, kun tarjoiluja valmistellaan.
8. Makkaraa, olkaa hyvät. Perinteistä vai vegeä?
9. Lipunnosto Kielomäellä virittää tunnelmaan.
10. Huippusuositettu onginta keräsi jonoksi asti pikkuväkeä.
11. Onni Rajaniemi viihdytti kitaran kera.
12. Otteita Tippukivitapauksesta.

Kiitos juhlien järjestäjille & juhlijoille.
Ensi vuonna uudet kuvat!

Kukista ja mehiläisistä, muun muassa

TEKSTI: KAISA NIRKKONEN

KUVA: PIXABAY SALEHAS FOTOS

Aloitin siirtolapuutarhurina Pakilassa Pajupolulla viime kesänä ja aloitus oli siinä mielessä helppo, että mökin kasvimaakin tuli kaupan päälle valmiiksi kylvettynä. Hyötykasveista aiempaa kokemusta löytyi mm. monivuotisena palstaviljelijänä, mutta hedelmäpuiden hoidosta ei käytännön osaamista juurikaan ollut kertynyt. Kesäkahvilassa kuulin, että siirtolapuutarhureille on oma kurssi, joka pidetään keväisin Lepaalla. Kiinnostuin ja Google kertoikin sitten lisää. Loppuvuodesta hain kurssille; vähän jännitti, josko sinne pääsee näin noviisina mukaan.

Huhtikuuisessa kurssiavauksessa selvisi, etten edes ollut tuorein mökin hankkinut. Vuosikerran 2019 kurssilla meitä uusia, mutta tiedonjanoisia, siirtolapuutarhureita oli monta. Jokainen kurssi onkin kuulemma omanlaisensa ja sisältöön pääsee vaikuttamaan lähettämällä kysymyksiä ja sisältötoiveita etukäteen.

Opettajien mukaan viime vuosina hyötykasvit ovat kiinnostaneet eniten, kun joitakin vuosia aiemmin painotus on ollut koristekasveissa. Näistä molemmista meilläkin riitti juttua, samoin mm. lannoittamisesta ja maaperän rakenteesta sekä puutarhan vihulaisista – näiden torjumiseen ykkösvinkki on luonnollisten vihollisten, kuten lintujen, suosiminen. Käy-

täntöä ulkona pääsimme harjoittelemaan Lepaan omenatarhan puita leikkaamalla.

Mikäli sinä vuorostasi kiinnostuit, Siirtolapuutarhaliitto-lehdessä numero 3/2019 löytyy enemmän juttua jo 70 vuotta järjestetystä kurssista. Ensi vuoden kurssi järjestetään viikolla 17 (20.–24.4.2020) ja ilmoittautuminen sille avataan marraskuussa.

Suomen Siirtolapuutarhaliiton YouTube-kanavalla voit katsoa videon meidän kurssitamme 2019. Videon katsojille tiedoksi, että omaan haastatteluuni ”pääsin” valmistautumatta ns. lennosta, mikä selittää pienet taktelut, mutta mitäs pienistä.

Suosittelen lämpimästi osallistumaan! Kurssilla sekä tarttuu tietoa että pääsee luomaan verkostoja muihin siirtolapuutarhoihin mukavissa merkeissä. Jatkamme yhteydenpitoa vieraillemalla toistemme puutarhoissa ja pidämme ”luokkakokouksen” elokuussa Lepaan puutarhapäivillä. ■

► **Katso video Youtubesta:**

<https://www.youtube.com/watch?v=awMmGISHhIQ>

► **Lue Siirtolapuutarhaliitto-lehteä:**

<https://www.siirtolapuutarhaliitto.fi/siirtolapuutarha-lehti/>

MINUSTAKO MEHILÄISTARHURI?

TEKSTI: PEKKA KIRJAVAINEN

Pakilan siirtolapuutarhassa ja Klaukkalan ryhmäpuutarhassa liikkuu kesällä noin puoli miljoonaa pienehköä kotieläintä. Ne ovat tuotantoeläimiä, jotka varsinaisen päätyönsä, hunajan valmistamisen ohessa, varmistavat hyvän marja- ja hedelmäsadon palstoillemme. Nämä tarhamehiläiset ovat tärkeitä puutarhakasvien pölyttäjiä. Ilman niitä hedelmät ja marjat olisivat harvalukuisia, pienempiä ja usein epämuodostuneita. Omenan sadosta yli puolet ovat mehiläisten pölyttämiä. Myös herukat, vadelmat ja avomaankurkku hyötyvät merkittävästi mehiläispölytyksestä. Mehiläispölytyksen arvo on moninkertainen vuotuisen hunajan arvoon verrattuna.

Muitakin pölyttäjiä toki alueella lentelee. Tärkein luontainen pölyttäjä on myös yhdyskunnissa elävä kimalainen, mutta kimalaispölytyksen ongelma on suuret vuotuiset kannanvaihtelut. Mehiläisten osuus pölytyksestä on muutenkin kasvussa luonnonpölyttäjien valitettavasti vähetessä. Mehiläisten tekemän pölytyksen arvoa on arvioitu viime vuosina monessa yhteydessä, uusin arvio lie-
Tuula Lehtosen Helsingin yliopistolle tekemässä maisteritutkielmassa (Mehiläispölytyksen taloudellinen arvo Suomessa viljeltävien kasvien ja luonnonmarjojen sadon tuotannossa 2012).

Hälyttävä tieto on, että luontaisten pölyttäjien vähentyessä eri syistä on Suomessa viljelykasveilla pölytysvaje ja kasvien satomäärät ovat supistuneet. Hyönteispölytteisten viljelykasvien sadonmenetykset ovat suuremmat pölytyksen puutteesta kuin tuholaisista tai kasvitaudeista johtuen.

Voidaanko arvioida mikä tilanne vallitsee Pakilan siirtolapuutarhassa, vaikka täällä ei

ammattiviljelyä harrastetakaan? Lehtosen tutkimus antaa tähän jonkin verran mahdollisuuksia. Ammattiviljelyssä suositellut mehiläispesämäärät ovat vadelmalla 2 pesää hehtaarilla, herukoilla 2–4 pesää/ha ja omenalla 4–12 pesää/ha. Nämä siis tutkimuksesta poimittuja esimerkkejä, toki monet muutkin kasvit tarvitsevat pölyttäjiä.

Meillä eivät puut ja pensaat ole sántillissä riveissä kuten ammattitarhoissa ja kukat vievät täällä suuren osan mehiläisten huomiosta. Pakilan kaksi puutarha-alueita sijaitsevat yhteensä 25 hehtaarin kokoisella alueella. Karkea arvioni on, että viljelykäytössä ja kukkien peitossa on täällä noin kolmasosa tuosta pinta-alasta. Pakilan siirtolapuutarhan ja Klaukkalan ryhmäpuutarhan alueilla on tällä hetkellä 10 tarhamehiläispesää. Neljä näistä pesistä sijaitsee PSPY:n alueella, mutta koska tarhamehiläisten lentosäde on pari kilometriä, niin alueita pitää tarkastella yhdessä.

Alueidemme pesien määrä jää mielestäni korkeintaan puoleen, ehkä vain neljäsosaan suosituksista, tarkasteli niitä mitä marja- ja hedelmäkasvia vasten tahansa. Satomäärää voisi siis täälläkin kasvattaa mehiläistarhausta lisäämällä. Miten tämä toteutuisi? Meillä on alueella pari jo vanhaa konkaria, **Nipa** ja **Mikko**. Olen itse käynyt viime talvena ”Mehiläistarhauksen perusteet” -kurssin ja nyt ensimmäistä kesää opetellut toimimaan yhden pesän kanssa oikein. Hauskaa ja mielenkiintoista puuhaa. Suosittelen tätä harrastusta. Neuvoja ja opastusta on tarjolla. Kaikki mehiläiset alueellamme ovat italiasta rotua, helppoja ja säyseitä, sopivia huomaamattomaan kaupunkitarhaukseen. ■

Puutarhakatselmuksista

TEKSTI: NIKLAS KOPPATZ, HALLITUKSEN JÄSEN

Puutarhatarkistuksissa hallitus kiersi taas alueen läpi ja arvioi, miten palstat noudattavat puutarhan sääntöjä – Helsingin kaupungin meille asettamia sääntöjä. Hienosti noudattivat, mutta oli siellä huomautettavaakin.

Huomautuksia kirjoitettiin noin sata kappaletta. Jos siis sait huomautuksen, et ole ainoa. Vajaa kolmasosa sai. Näihin huomautuksiin kannattaa suhtautua positiivisesti. Meillä kaikilla on oma tapamme pitää puutarhaa, ja se tekee puutarhastamme mukavan monipuolisen. Jokaisella meillä kuitenkin huomio kiinnittyy tiettyihin asioihin, ja joitain muita jää vähemmälle huomiolle. Silloin on hyvä, jos joku ulkopuolinen tulee tekemään arvion siitä, mitä vielä pitäisi huomioida.

Toivon, että huomautuksen saaneet mökkiläiset suhtautuvat huomautuksiin positiivisesti. Sen voi ajatella olevan ulkopuolisen konsultin puheenvuoro, jonka tarkoituksena on auttaa kehittämään omaa palstaa alueelle vielä

paremmin sopivaksi. Alue on meidän kaikkien yhteinen. Noudattamalla tiettyjä sääntöjä kokonaisuus tulee jopa nykyistäkin hienommaksi. Kannattaa myös muistaa, että kaupunki on vuokrannut meille tämän alueen melko halvalla. Diiliin kuuluu, että aluetta ylläpidetään sovitulla tavalla. Sieltä nämä säännöt siis tulevat.

Puutarhakatselmuksen jälkeen monet ovatkin vastaanottaneet huomautuksen viestin, ja ryhtyneet toimenpiteisiin epäkohtien korjaamiseksi. Se on melko helppoa, jos kyse on esim. rikkaruohojen kitkemisestä polulta. Jos taas omenapuu on päässyt liian korkeaksi tai marjapuska levinnyt palopolulle, voi olla viisainta odottaa hieman. Eri kasveilla on eri leikkuuajat. Tärkeää kuitenkin on, että asiat hoidetaan kuntoon.

Teemme tarkastuskierrokset muutama viikko katselmuksen jälkeen. Jos siihen mennessä epäkohtia ei olla korjattu, merkitään ne muistiin, ja niitä katsotaan sitten ensi kesänä tarkemmin. Kukaan ei kuitenkaan joudu mustalle listalle tai muuten häpeään. Asioista huomautetaan ja asiat kirjataan – ja kirjaukset puretaan, kun puutteet korjautuvat.

Puutteiden korjaamisesta tai niiden puuttumisesta kokonaan on keskusteltu katselmusten yhteydessä. Monet hoitavat puutarhaansa sellaisella pietiteillä, että huomauttamista ei löydy, vaikka kuinka etsisi. Toiset saavat huomautuksen, ja he reagoivat siihen. Kumpikin porukka on ansainnut sen, että heidän työnsä huomioidaan. Tätä varten on pohdittu sellaista, että katselmusten yhteydessä jaettaisi myös kiitosta eikä vain huomautuksia. Palaamme asiaan seuraavan katselmuksen yhteydessä. Siihen asti kuitenkin hallitus haluaa kiittää kaikkia tunnollisia puutarhureita ainakin näin Papu-lehden kautta. ■

OJASTA PUROKSI

TEKSTI: OUTI SIRKEINEN

PIIRROS: SEPPO LEINONEN

KUVA: HELI AHOLA

Mikä on Longinoja? Missä Longinoja virtaa? Saako purolla kalastaa? Onko purolla tapahtunut ympäristövahinkoja? Oletko käynyt Longinojalla? Oletko nähnyt, kun yli puolimetriset taimenet kutevat? Tiedätkö, mitä juuri nyt Longinojalla tapahtuu?

Näihin ja moneen muuhun kysymykseen löytyi vastaukset, kun kerhotalolla vieraili maankuulu puroaktiivi **Juha Salonen**. Katsoimme yhdessä palkitun dokumentin Ojasta puroksi heinäkuun ensimmäisenä päivänä.

Longinojaon noin kuuden kilometrin mittainen puro Helsingin koillisessa suurpiirissä pääosin Malmin ja Pukinmäen alueella. Se laskee Vantaanjokeen hieman Savelan eteläpuolella, siis vain parin kilometrin päässä siirtolapuutarhastamme.

Ojasta puroksi-dokumentti on tarina Longinojan kunnostamisesta Suomen tunnetuimmaksi taimenpuroksi puroyliaktiivi Juha Salosen kertomana. Dokumentti on ennen kaikkea tarina siitä, miten yhden ihmisen päättäväisyys voi saada aikaan muutoksia kaupunkiluonnossa, ja kuinka Longinojan aktiivien määrä on kasvanut muutamasta henkilöstä reiluun sataan talkoolaiseen.

TAIMENPUROLLA TAPAHTUU

Tämän vuoden ensimmäiset poikaset ovat kuoriutuneet toukokuun puolenvälin paikkeilla puron soraikon sisältä. Lisääntymisikäiset taimenet nousevat syyskuussa merestä puroon. Lokakuun puolenvälin aikoihin alkaa kutu. Naaras kaivaa pyrstöllään kuopan soraikkoon, johon koiras laskee maitinsa. Tämä on se suuri ja ihmeellinen luonnon näytelmä, jota kannattaa käydä katsomassa. ■

► Longinojan www.longinoja.fi nettisivuilta löydät tietoa mm. purotalkoista ja voit lukea tuoreita uutisia taimentilanteesta.

► Dokumentin voi vapaasti katsoa netistä osoitteessa <http://longinoja.fi/dokumentti/>

Maankuulu puroyliaktiivi **Juha Salonen** (oik.) isänsä, puroisäntä ja nokipannukahvin keittäjä **Matti Salosen** kanssa.

VARAUDU TALVEEN

Vesijohdot tyhjenetään talveksi

1 Sulje omat talous- ja kasteluvesisulkusi polun laidalta. Kaikki palstan vesijohdot ja niihin liittyvät laitteet päähanasta alkaen ovat kunkin palstalaisen omalla vastuulla. Ole siis huolellinen, jotta välttyt vesivahingoilta!

2 Irrota palstallesi menevä letku päähanasta, irrota tyhjennystulpat ja tyhjennä putket huolellisesti. Puhallus hanaan auttaa tyhjentämään putket. Puhaltamisen jälkeen ja varmistettuasi putken tyhjeneminen, laita tulpat kevyesti takaisin paikoilleen.

3 Tyhjennä ja suojaa palstallesi asentamasi johdot, letkut, säiliöt, varaajat yms. tarpeen mukaan jäätymisen estämiseksi.

4 Jätä omalla palstallasi hanat auki talveksi. Muista varmistaa, ettei sisätiloihin voi enää tulla vettä. Lopulliseen talviasentoon poluilla olevat kahvat asentaa **Pauli Ojanen**, joka muutenkin huolehtii yhdistyksemme talous- ja kasteluvesijärjestelmistä palstasi kulmalle asti.

5 Keväällä muista tulla sulkemaan vesijohtojesi hanat ennen vesien avaamista Vapun tienoilla. Verkosto voidaan avata, kun jäätymisvaaraa ei enää ole. Avaamisesta ilmoitetaan ilmoitustaululla.

6 Ilmoita havaitsemistasi vuodoista ja vaurioista välittömästi vesijohtoverkoston hoitajalle. Pidä palstasi päähana kesäkaudella aina suljettuna, kun palstallasi ei ole ketään paikalla. Tällöin ei pääse syntymään suuria vahinkoja letkuvuodoista tai muiden vesilaitteiden vaurioitumisesta.

Varmista mökin
ilmanvaihto
myös talveksi.

Vie **arvoesineet**
ja **elektroniikka**
talveksi talteen
kotivarastoon.

Sulata, puhdista ja
kuivaa **jääkaappi** ja
pakastin. Jätä ovi
raolleen talveksi.

Puhdista
työkalut ja puutar-
hatarvikkeet.

Varmista
lukitus.

Yhteystietoja talven varalle

OSOITTEENMUUTOKSET JA MUUTOKSET OMISTUSSUHTEISSA (kauppa, perintö tms.) on ilmoitettava 3 kk:n kuluessa: Malla Haapanen, 0400 491 004, malla@papustories.com, Porvoonkatu 32 A 3, 00520 Helsinki.

YHDISTYKSEN POSTI: Kerhotalon seinällä oleva postilaatikko ei ole käytössä talvikautena. Syyskokouksen jälkeen hallitukselle tarkoitettu posti toimitetaan mieluiten sähköpostitse sihteerille: Iina Alanko, iina.alanko@otava.fi, puh. 050 528 262.

PORTTI suljetaan talveksi marraskuun alussa. Mikäli tarvitset portin aukaisua, ota yhteyttä Pauli Ojaseen, puh. 040 871 3109 tai Pentti Pajuseen, puh. 050 530 387. Portin avausmaksu on 20 €.

LOMAKKEET JA OHJEET ovat yhdistyksen kotisivuilla <http://siirtolapuutarhat.net/pakila/sivut/rakennustoimikunta.html>

VESIASIOISSA: Pauli Ojanen, puh. 040 871 3109.

SÄHKÖASIOISSA: Niklas Koppatz, puh. 050 3601 698, niklas.koppatz@gmail.com

JÄTTEIDEN KERÄYS KESKEYTYY TALVIKAUDEKSI. MOLOK ja kaikki muutkin jätteidenkeräyssäiliöt suljetaan talveksi. Sulkemisajankohta ilmoitetaan syksyn jäsenkirjeessä, ilmoitustauluilla ja Pakilan puutarhamummojen Facebook-sivulla sekä sähköpostitse heille, jotka ovat rekisteröityneet jäseneksi verkkosivujen kautta. Sulkemisen jälkeen roskat on kuljetettava itse pois alueelta.

SAUNA: Viimeiset saunavuorot ovat la 14.9., miehille klo 14.00–16.00 ja naisille klo 16.30–18.30.

KESÄKAHVILA: Viimeinen kesäkahvila järjestetään 18.8. klo 10–14.

HUOLTORAKENNUKSET (vessat, suihkut ja pesula) suljetaan talveksi.

TERVETULOA SYYSKOKOUKSEEN!

**Pakilan Siirtolapuutarhayhdistyksen syyskokous järjestetään
sunnuntaina 29.9. klo 14 Kerhotalolla.**

Syyskokouksessa käsitellään mm. vuoden 2020 toimintasuunnitelma, mökkiläisten maksut sekä valitaan yhdistyksen toimihenkilöt ensi vuodelle.

Kokouskutsu asiapapereineen lähetetään kotiosoitteeseen, jonka mökkiläinen on ilmoittanut hallitukselle. Jos olet muuttanut hiljattain, varmista, että yhdistyksellä on oikea osoitetietosi. Syyskokousmateriaalin yhteydessä saat myös jäsenkirjeen, jossa on tärkeää tietoa mökkiläisille. Siitä saat tarkat tiedot mm. vesien, portin ja jäteaseman sulkemisajankohdista.

PUUTARHAN ELOJUHLAT

2019

Tervetuloa kesäkauden päättäjäisiin. Puutarhan Elojuhlat järjestetään **la 10.8. klo 19–23.30 Kerhotalolla.**

Iltamissa luvassa huippuohjelmaa, loistavia esiintyjiä ja lystinpitoa tuttuun tapaan. Lavalla nähdään ja kuullaan muun muassa:

**LA 10.8.
KLO 19**

MINNA "RAIJA"
KIVELÄN PUUTARHANHOITAJAN
10 PARASTA KÄSKYÄ

ARPAJAISET

VUOKKO HOVATTA

LAULUJA "JÄIKÖ
JOKU ALLE" -KABAREESTA
Äänessä Minna Kivelä, Reetta
Ristimäki & co

LYYLI & TYINE
MATKALLA SIRKUKSEEN
– osallistava musiikkiesitys
perheen pienimmille

ILLAN PÄÄTTEEKSI
LEVYTANSSIAISET

BÄNDI
TAI EHKÄ
PARIKIN

Tarkempi ohjelma
aikatauluineen ilmoitustaululla.

TERVETULOA!